

[Gert Petersen.]

for det andet, at der, hvis det borgerlige flertal skulle gøre det, her var en mulighed for en afgørelse i befolkningen mellem, hvilken politik der skal føres i Danmark, om der skal føres en politik på de borgerlige partiers præmisser, eller om der skal føres en politik om ikke på socialistiske præmisser så i hvert fald på præmisser, der peger bort fra arbejdsløsheden og siger nej til, at alle problemer løses ud fra profitøkonomiens synspunkter.

Poul Schlüter (KF):

Det har altid været et mareridt at tænke sig, at et land samtidig skulle komme til at opleve katastrofal arbejdsløshed og katastrofalt underskud på sin betalingsbalance, men det er begge disse ulykker, som i et rædselsfuldt omfang er over os nu.

Det er selvfølgelig til dels, men også kun til dels, på grund af den internationale lavkonjunktur. Det er nemlig lige så meget, fordi man i årevis har lagt urimelig store byrder på produktionslivet, der er blevet svækket, samtidig med at man har forkælet al offentlig aktivitet, der er blevet styrket.

Svækkelsen af den private sektor har givet usikre arbejdspladser og stagnation i produktionen, der ellers er grundlaget for velfstand og tryghed, og styrkelsen af den offentlige sektor har drænet virksomhederne og de ansatte for gå-på-mod, for initiativ og for arbejdslyst. For høje omkostninger, for høje skatter er og bliver grundskavanken i det danske samfunds ulykkelige situation. Så længe man ikke vil se det i øjnene og gøre noget ved det, bliver ingenting bedre.

Folketinget ved det godt, men alligevel har vi haft endnu et år lammet af rutinearbejde. Vi har fået et par hundrede nye love, som om alt var idyl og fornøjelighed: ny færdselslov, ny tipslov, ny museumslov, ja, selv en ny lov om musik. De store problemer er udskudt. Og så starter i morgen sommerferien, men uden at regering og folketing har løst sin opgave.

For tre uger siden havde vi en forespørgselsdebat om Danmarks økonomi rejst af det konservative folkeparti. Vi gjorde det, fordi vi var dybt bekymrede. Hr. Stetter redegjorde under den debat for mit partis syn på udviklingen og opfordrede stærkt regeringen til handling inden sommerferien.

Men regeringen håbede bare som en mr. Micawber hos Dickens, at noget ville vise sig; og venstre satte en annonce i avisen. Alle — måske med undtagelse af hr. Kjeld Olesen — må vi betragte de tal, som er til vor rådighed, med den dybeste alvor. De sidste dage har bragt os nye, triste kendsgerninger; så sent som i går fik vi tre nye piskeslag: for det første Nationalbanken, der fortalte, at importen i april er 2 mia kr. større end eksporten — vi må vel vente, at handelsbalancen får et underskud i størrelsen 10-12 mia kr. i år — for det andet, at Danmarks internationale likviditet i maj på ny er alvorligt forringet, og for det tredje at det offentlige i første kvartal har måttet købe ikke mindre end 78 pct. af obligations-tilgangen.

Derfor er der ingen vej uden om at konstatere under denne afslutningsdebat, at Danmarks økonomi i dag er ringere, end da folketinget begyndte at arbejde i oktober; vi kunne ønske os det anderledes, men det er ikke anderledes. Og så skal man altså opleve socialdemokratiets ordfører, hr. Kjeld Olesen, under denne debat fortælle, at det konservative folkeparti har udbredt skrøner om vor svage økonomi. Det er ikke nødvendigt at udbrede skrøner, for tallene taler tydeligt nok i sig selv. Og vi har bidraget, siger hr. Kjeld Olesen, til at øge valutaspekulationen. Jeg takker for opmærksomheden og for, at hr. Kjeld Olesen tillægger os politiske kræfter, som jeg principielt godt kunne ønske vi havde. Men hvad gjorde vi under valutakrisen i marts? Vi bad om samråd med regeringen for at få sandheden at høre. Vi bad om at få det politisk-økonomiske udvalg indkaldt. Vi sagde følgende før mødet: selv om vi efter Nationalbankens redegørelse kan være trygge på valutaområdet, er septemberforliget nu brudt sammen på en række andre områder; og jeg føjede til: diskontoen er sat op, og obligationsrenten stiger og stiger, selv om man ved septemberforliget talte om lavere rente. På blot lidt længere sigt er den økonomiske situation uholdbar.

Hvad ansvarsløst er der i at sige og gøre dette? Hr. Kjeld Olesen har taletid nok i anden omgang til at vise, om der overhovedet ligger en tankevirksomhed bag hans postulat om det konservative folkeparti. Jeg synes, at når en ledende politiker kaster en